

[Udenrigsministeren]

fortsat vil blive uddybet og styrket. Erkendelsen af, at det er i Europas interesse at optræde med sin samlede vægt i udenrigspolitiske spørgsmål, bliver stadig mere udbredt, og Europas afhængighed af den internationale udvikling vil formentlig også tiltage. Hertil kommer, at udvidelsen med Spanien og Portugal vil bidrage til en styrkelse af kontakterne mellem EPS og en række lande i den tredje verden, i første række i Latinamerika og Mellemøsten.

Alt i alt må det formodes og håbes, at det europæiske politiske samarbejde fortsat vil vokse sig stadig stærkere, således at Europa vil kunne fastholde sin position og sin indflydelse til gavn for de europæiske folk og til sikring af de politiske og menneskelige værdier, som vi samles om og sætter højt.

Forhandling

Gade (SF):

Jeg kan forstå på udenrigsministeren, at han også er gået over til at kalde EF for Europa, men det får så være ham tilgivet. Jeg vil omtale det som EF.

Udenrigsministeren hæftede sig i sit indlæg ved, at mange har fået et forkert indtryk af EF gennem massemedierne. Jeg tror, det er vigtigt at gøre sig klart, at det indtryk, som mange har fået – og det er sådan set rigtigt, man kan også læse det i opinionsundersøgelser om befolkningens tiltro til EF – nok i høj grad bygger på noget mere reelt end det, som udenrigsministeren har hæftet sig ved: en fejlinformation eller en dårlig information gennem massemedierne. Jeg synes måske også, at udenrigsministerens tale her kan være lidt med til det, for den indeholdt jo også en række almindeligheder. Jeg tror ikke, der findes nogen politiske partier her i folketinget, der ikke er tilhængere af toldfrihed. Ja, vi er endog nogle, som mener, at toldunionen er en slags begrænsning af toldfriheden. Jeg tror også, det er vigtigt at få sagt, at vi, der er modstandere af EF, fuldt og helt går ind for frihandel. Det har vi vist gennem EFTA-samarbejdet. Det er klart, at i en situation, hvor Danmark ikke var medlem af EF, ville vi få en frihandelsaftale på linje med den, som andre lande har.

Jeg undrede mig lidt over, at udenrigsministeren i sin beskrivelse af de økonomiske fordele for Danmark ved at være medlem af

EF hæftede sig ved restitutionerne på landbrugsområdet. Ikke fordi jeg ikke godt kan regne og se, at der er nogle fordele på det område, men jeg vil spørge udenrigsministeren, om han ikke er enig med sin landbrugsminister i, at det er nogle fordele, som er kraftigt truede, og som givetvis mere eller mindre vil forsvinde i løbet af kort tid.

Udenrigsministeren hæftede sig ved spørgsmålet om EFs finansiering, og samtidig lagde han enorm vægt på, at den grundlæggende enighed i EF bygger på, at man nu er enige om fælles nye aktiviteter. Jeg må nok sige, at jeg er noget skeptisk over for, hvad der egentlig ligger i det. Jeg er skeptisk over for disse nye politikker – det er en anden sag – men jeg vil godt koncentrere mig lidt om, hvorvidt der overhovedet er mulighed for disse nye politikker. Landbrugets krav om at få øgede midler er måske nok taget af, men landbrugets pres er fortsat eksisterende, og da vi skal forhandle Portugals og Spaniens optagelse, som også vil kræve nogle midler, vil jeg egentlig spørge udenrigsministeren, om han mener, der er så mange penge i denne konstruktion, at det kan betinge, at man lægger så umådelig megen vægt på disse nye aktiviteter inden for teknologi, forskning osv. Jeg er meget skeptisk over for det og i det hele taget nok ret uenig i den grundlæggende analyse, som udenrigsministeren er kommet med her om EFs fortræffeligheder.

Jeg forstod, at den danske regering ville lægge førsteprioritet på samarbejdets indhold, men ikke afvise praktiske foranstaltninger, som kunne løse problemerne. Vi skulle passe på ikke at brænde krudtet af med små, formelle ting, for det kunne skade os i anden sammenhæng. Det er vistnok det væsentlige, når vi kommer til de lidt sværere sager, om union og om varetøret. Den vil jeg godt opholde mig lidt ved.

Jeg føler, at udenrigsministeren bagatelliserede den diskussion. Han bagatelliserede også EFs krise. Det var som om: det går nok, vi kører nok videre, alt ligger på skinner, og på det næste topmøde fortsætter vi ud ad det spor, der er lagt.

Jeg vil godt citere den franske præsident, Mitterrand, som i sin tale i Europa-Parlamentet har udtalt sig om både union og varetøret og Parlamentets rolle. Mitterrand sagde: